

CHTĚŠLA JSEM MĚ T SEXY KLÁN

Neděle, 31. srpna 2016

Otevřela dveře do obchodu a měla pohled spořádaný na prázdné židli. Dobelhám se k ní, ale pak si to rozmyslím. Raději b... stát. Z představy, že si sednu na něco tvrdého, a to doslova, se mi postaví všechny chlupy na těle. Cože? Ažek jsem chlupy? "Pojďte se posadit," poklepává rukou na prázdnou židli nějaká paní, která nemá žádné odtrhnout pohled od mé namodralé nateklé nohy. "Dávej moc, ale já prostě nemám," pousmívá se a opravdu - má noha je to poslední, co mě trápí.

Druhá, zdravá noha začíná bolet taky od toho, jak držím celou moji váhu, a já začínám křáčet. Horko k tomu taky moc nepomáhá. Potím se. A křáčím.

"Pustím vás předem mě, slečno." Ozývá se pán, co je na mě. Musí být na mě žalostný pohled. Podávám a odskažu imaginárního panáka rovnou do ordinace. S každým skokem předem tiché zaupání. Doktor si nasadí brýle, zeptá se mě na jméno a rodné číslo. Zřejmě něco ukáží do počítače. Pak se otočí na své židli a sepne Jeho zrak spořádaně na mé noze. "Tak povídejte. Co se vám stalo?"

A mně se v tu ránu předem ošima promítne celý věřejší vešer. Hladká pokožka až dva měsíce, hlásala ta reklama na voskové pásy ve všech časopisech a televizi. Hmm, léto se blížilo a moc se mi zamlouvalo, že své nenáviděné kamarádky žiletky na nějaký čas odložím. Předem jsem byla na sto procent. Protože pásy byly vhodné na delší chloupky, tak jsem se na jakou dobu vzdala ašer a kráska. Zarostlá jsem byla jak opička. Ale co. Celé léto se pak nebudu trápit holením. Natěšená s nějakou krabičkami v ruce jsem byla předem na vešer, kdy svou srst jednou provždy, tedy na pár měsíců, strhnu ze svého těla. A vešer předem Ovšem neekala jsem, že to bude jeden z mých nejdelších vešer v životě. Byl to ten typ voska, co se používá za studena. Totiže, těmte proužky v dlaních, dokud se nezahřejí, oddávejte od sebe a pak si je přiložíte a strhnete. Jak jednoduché, ne? Hmm, to hravě zvládne i malé dítě. Vytáhla jsem první papírek, těmela dlaněmi, dokud nebyl horký, nalepila a trhla. Paráda. Po chvíli byla má lýtka bez chlupů, hladká a krásná. A tak jsem předem a severněší části svého těla. Když mám teple hladké nohy, proč ne i klín?

Boj proti chlupům začal a já se cítila jako profík. Dlaně mě už bolely od dlouhého zahřívání papírků, tak mi hlavou geniální nápad, že papírky nahřejí fénem. Jo, chytrá holka já jsem... Dobrá, svlékla jsem si kalhotky a jednu nožku položila na okraj záchodové mísy, abych měla dostatečný prostor na nalepení. Počasně vosk nahřívala, odlept proužek a předem ho podél těmísel tak ašer, že víc jak předem mi předem mĚ "poklad" a končil u vnitřní části mé hýždě. Zhluboka jsem se nadechla a trhla.

"Doprdele!" Vykřikla jsem a noha mi sklouzla do záchodu. Předem ošima mi bĚhalo tisíce teček a v jedné chvíli myslela, že jsem oslepla a ješer, si k tomu zlomila nohu. Po chvíli, když se mi zpět vrátil zrak a předem hučet v hlavě, jsem opatrně vytáhla pochroumanou nohu ze záchodu. V jedné ruce jsem držela onen pásek a druhou rukou jsem se snažila osušerit nohu. Bolela jak šert. Ale bolest nohy ve srovnání s tím, co mě ješer, bylo ekalo, byla minimální. Postavila jsem se a ouvej. Něco lepkavého jsem cítila mezi nohama. S hrůzou se podívala na papírek. Žádné chlupy.

"Kde jsou sakra ty chlupy? Problésklo mi hlavou. A pak nastala panika.

"Panebože!!!" "Kde je vosk?" Rukou jsem si zajela mezi prsty a nahmatala lepkavou, ješer, předem teplou hmotu. "Já se slepila!!!" Brekla jsem.

To bude dlouhý vešer. Běžela jsem, tedy odšer se do kuchyně pro láhev vodky. Předem mé cestě za umrtv... lékem se všechno slepilo dohromady ješer, víc a já si pomyslela, že už v životě nebudu mít žádný sex. Vrátila jsem se zpátky na místo šinu, lokla si předem z láhve a předem lela nahlas, co dál. Popadla jsem krabičku a znovu přečetla návod.

"Nedoporučuje se používat na citlivá místa, jako podpaží, oblast bikin a horní ret;" Sakra. Jak to jsem to neviděla?! Pozdě. "Dobře, co rozpouští vosk?" Uvažovala jsem nahlas. "Teple."

Napadl mě znovu fén, ale po předem, že mě vezou slepenou a ješer, s popáleninami na pohotovost, jsem první nápad zavrhla. Běže mi začalo nervozitou krušer a já se modlila k Bohu, že TEŽ opravdu není ta vhodná chvíle.

Po chvíli mě napadl další úžasný nápad. Horká voda! Jasně, horká voda nahřejí vosk a já ho rušním s

Napustila jsem si vanu a ponořila se dovnitř. Po chvíli ve vaničce jsem se začala rozpouštět já, ale vskok byl poád na svém místě. Ručníkem jsem se tu neplechu snažila otřít. Vosk jsem vskok rozmazávala okolo, chlupy se lepily a neuvěřitelnou bolestí jsem brečela je víc. Následoval další lok vodky. Vedro v koupelně a alkohol vykonal své a z brekoty jsem přešla do hysterického smíchu. To se má stát opravdu jenom mně!!!

Můj pohled padl na krabíku papírových kapesníků, které jsem si začala přikládat na inkriminovaná místa. Mozek mi asi úplně přestal díky bolesti a alkoholu fungovat, protože si to si to jinak nedokážu vysvětlit. Samozřejmě, že se přilepily na vosk a nechtěly sundat. Teď už nejen slepená, zoufalá, ale i opelichaná s asi zlomenou nohou a s nulovou hrdotí, jsem si dala druhé kolo vany. Znovu se osušila, kapesníky plavaly ve vaně, vosk vskok stále držel na svém místě.

„Ok.“ Zavolat na zákaznickou linku výrobku jsem ve chvíli zavrhla. „Dobrý den, mám slepenou pipinu i zadek voskem, který jsem nahávala fénem a nevím, co s tím?“

To byla ta poslední možnost. Pro srandu operátorům má už být i potom. Proto jsem vytáhla svůj starý elektrický depilátor, zatnula zuby a jela. Tu neuvěřitelnou bolest bych nikdy nepřála nikomu.

„Dýchej, dýchej!“

Lok vodky. Vrrrrr. Stop. Kálek. Další lok vodky. Vrrrr. Stop. Vyřadí slepeného depilátoru. Lok vodky. Vrrrr. „Zvířecí ev, který musel probudit všechny sousedy“; vrrr, lok vodky; „Zničený slepený depilátor.“ „Ahoj, mé milované kamarádky šiletky!“

Totálně na mol, konečně bez chlupů a fungujícího mozku, s bukami totálně umrtvenými, že kdyby mi chtěli amputovat nohy zařiva, necítila bych ani ránu, jsem zbytek doholila šiletkami. Odplazila jsem se v bavlněných bombardáčkách, napudrovaná přikou balení dětského zasypu a s „krasotinkou“; o dvě šiletky, do postele. Připadala jsem si jak po divoké noci s rojem šel.

„Co se vám stalo?“ Opakoval doktor svou otázku, když jsem neodpovídala.

„Ale, uklouzla jsem na schodech“; „Vosk, brazilská depilace, trhání chloupků... slova, ze kterých mi dodnes tepe klín a cuká noha. I přání psaní tohoto fejetonu mi stály všechny, i ty šiletkou oholené, chlupy na těle...“

MIRKA STAJKOVÁ